మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

– మ్యూజికాలజిస్ట్ రాజా

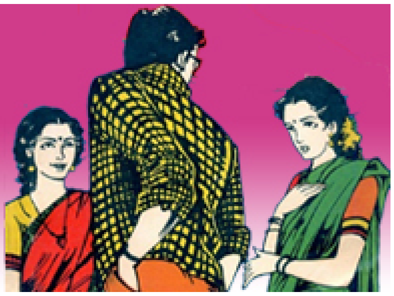

డిఫరెంట్

శ్రీ రాజా సీరియల్ "మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి చాలా డిఫరెంట్‌గా ఉంది. సీరియల్ టైటిల్ ఒక ప్రముఖ రచయితది కావటంచేత పాఠకులను విశేషంగా ఆకర్షించింది. సాహిత్యరంగంలో ఒక కొత్త ఒరవడిని ప్రవేశపెట్టిన శ్రీ రాజా అభినందనీయులు.

ఎస్.పి.శైలజ

(రచనాకాలం: 1987)

(గత సంచిక తరువాయి)

"దేన్నైనా సరే అతి తక్కువ వ్యవధిలో కళ్ళకు కట్టేలా హృదయానికి హత్తుకునేలా, మెదడుని స్థంభింపచేసేలా చెప్పగల నేర్పు మీకుంది" అంది సంయుక్త.

ఒక్క క్షణంలోనే ఆ మాటల వెనుక ఉన్న వ్యంగ్యం అందరికీ అర్థం అయింది.

"ఇది కామెంటా, కాంప్లిమెంటా?" అడిగాడు అతను. తలచుకుంటే వెంటనే తగిన రిపార్టీ, అప్పటికప్పుడే ఇవ్వగలగడతను. కానీ అప్పటికే 'డెఫ్ గేమ్' ద్వారా ఆమెను రెచ్చగొట్టేనన్న ఓ రకమైన గిల్టీ కాన్షస్‌తో, మాళవిక, జయశ్రీల మీద గౌరవంతో సాధ్యమైనంత త్వరగా నిభాయించుకున్నాడతను.

"నన్ను అందరూ క్షమించాలిప్పుడు. అనవసరంగా హాపీగా ఉండాల్సిన వాతావరణాన్ని నేనే చెడగొట్టేసాను" అంది స్వర్ణకుమారి చేతులు జోడిస్తూ.

"నో..నో అలా ఫీలవకు స్వర్ణా! నీ ద్వారా మల్లాదిగారి పర్సనల్ లైఫ్ కొంత తెలిసిందన్న గర్వం మాకే కలిగింది. ఇన్ ఎనీవే ఉయ్ ఆర్ రియల్లీ హాపీ" అన్నారు ఉమ, సుబ్బులు జంటగా.

మల్లాది అడిగిన ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పాలని ఉన్నా ఇంతమంది ఏకం కావటంతో తిరిగి మాట్లాడకలేకపోయింది సంయుక్త. ఏ వైపు నుంచి చూసినా ఆమె అహం దెబ్బతింటోంది.

"పోన్లెండి. టాపిక్ ఇంకోటేదైనా మార్చరాదూ" అందామె.

"వద్దులే నో మోర్ గేమ్స్" అంది జయశ్రీ ఆమె అలా ఎందుకన్నదో అందరూ గ్రహించగలిగారు. అందుకు అంగీకార సూచకంగా ఎవరిమటుకు వారే తలలు ఊపారు. అదంతా గమనిస్తూనే ఉంది సంయుక్త. దాంతో తనని మరింత వెలివేసినట్టు అనిపించిందామెకు.

"ఏం ఫరవాలేదు మల్లాదిగారు ఆడదామా మరో గేమ్?" అంది ఉక్రోషంగా.

"ఒద్దులెండి ఇటువంటి పిక్నిక్‌లు సరదాగా గడిచిపోవాలన్నా, కలకాలం గుర్తుండిపోవాలన్నా అందరికీ ఇష్టమైనవే చెయ్యాలి మనం" అన్నాడు అతను.

"అది నిజమేననుకోండి. నా మట్టుకు నేను రెడీ" అంది సంయుక్త పౌరుషంతో.

"అది నేనూ గమనించానండీ. యు ఆర్ వెరీ స్పోర్టివ్ కానీ జయశ్రీగారికి యిష్టం లేదంటున్నారుగా ఆపేద్దాంలెండి. అందరికీ ఇష్టమైన టాపిక్ మాట్లాడదాం."

అతడి మాటల వెనకనున్న విన్న వ్యంగ్యపు ఘాటు ఆమెకి మొహం పగిలేలా తగిలింది.

"అనవసరంగా నాతో పెట్టుకుంటున్నాడు ఇతను. ఖచ్చితంగా మర్చిపోలేని దెబ్బతిని తీరతాడు అని అనుకుంది మనసులో.

"అందరికీ ఇంట్రస్టు ఉన్న టాపిక్ అంటే ఇంకేమున్నాయ్, సినిమాలు" అంది సుధ. వారానికి కనీసం రెండు మూడు సినిమాలు అయినా చూడకపోతే ఆమెకు నిద్రపట్టదు.

"సినిమాలంటే మా సుధకి తెగ పిచ్చండి" అని మొదలుపెట్టింది మౌళవిక.

మల్లాది చెపుతున్న విషయాలమీద తనకెంత ఆసక్తి ఉన్నా తన స్నేహితులు అతని గురించి చెడుగా అనుకోకూడదని, అతని ఎదురుగా వారు ఒక్క మాటకూడా తూలే అవకాశాన్ని కల్పించకూడదని, వాతావరణాన్ని ఆహ్లాదంగా ఉంచాలని ఆమెకూడా మనస్ఫూర్తిగా కోరుకుంటోంది. "కావాలంటే ఎప్పుడయినా తన టైమ్ టేబుల్ తెచ్చి చూపిస్తాను చూడండి. మధ్యాహ్నం క్లాసుల్లో ఏయే సబ్జెక్ట్స్ చెప్తారో అవి రాసి ఉండవు. దానికి బదులుగా సోమవారం దిల్షాద్, మంగళవారం రాయల్, బుధవారం జమ్రుద్, గురువారం రామకృష్ణ, శుక్రవారం సంతోష్ అని సినిమా థియేటర్ల పేర్లు ఉంటాయి."

"మరి శనివారం?"

"ఆ రోజు టీ.వీలో తెలుగు సినిమా ఉంటుంది కదండీ. అందుగురించి బుద్ధిగా ఇంటికెళ్ళిపోతుంది. ఆదివారం కూడా అంతే. మిగతా రోజులు మాత్రం అతికష్టం మీద కంట్రోల్ చేసుకుని రెండు లేక మూడు సినిమాలు చూస్తుంది పాపం" అని ముగించింది మౌళవిక.

"అంటే కాలేజ్ డేస్‌లో ఫిల్మ్ ప్లానింగ్ ఆవిడ పాటిస్తారన్న మాట."

అందరూ ఒక్కసారిగా "ఓ..." అంటూ అరిచారు సరదాగా.

"ఈ మధ్య హిట్టయిన 'రెండు రెళ్ళు ఆరు' మీ నవలే కదండీ? అందులో రాజేంద్రప్రసాద్ ప్రీతికి ఇచ్చిన క్విజ్ చాలా బావున్నాయండీ" అంది ఉషాకుమారి.

జయశ్రీ నెమ్మదిగా కేరియర్‌లు విప్పి తెచ్చినవన్నీ కాగితపు ప్లేట్లలో అమర్చి ఒక్కొక్కరికీ పాస్ చెయ్యసాగింది.

"రెండు రెళ్ళు ఆరుకి సంబంధించినదే ఓ తమాషా ఇన్సిడెంట్ ఉందండీ. ఆ ఇన్సిడెంట్ నవల్లో లేదు. అది సినిమాలో జంధ్యాలగారు పెట్టినదే" అని ప్రారంభించాడు మల్లాది.

అందరూ తింటూ ఉత్సాహంగా వింటున్నారు.

"జంధ్యాలగారు ఎప్పుడు హైదరాబాద్ వచ్చినా రెగ్యులర్‌గా కలిసే స్నేహితుల్లో ఆదివిష్ణుగారు ఉంటూ ఉంటారు. అన్నట్టు మీకు ఆదివిష్ణు తెలుసుకదా?"

"తెలుసండి మౌళవిక చెప్పింది. ఆయన మీకు మా మౌళవిక అడ్రసు ఇవ్వడం అదీ" అంది సరళ.

"అదే ఆయన, జంధ్యాలగారు మంచి స్నేహితులు. అసలు తనలోని కామెడీకి ఇన్స్పిరేషన్ ఆదివిష్ణే అని అంటూ ఉంటారు జంధ్యాల."

ఆ రోజు ఏం జరిగిందంటే వాళ్ళిద్దరూ మెజీషియన్ పట్టాభిరాం మరికొంతమంది స్నేహితులూ హోటల్ అశోకాలోని ఆయన రూమ్‌లో కబుర్లు చెప్పుకుంటూ ఉన్నారు. ఆ టైమ్‌లో నేనూ ఉన్నాను. పట్టాభిరాం కొన్ని మేజిక్‌లు అవీ చేసి చూపించాడు సరదాగా.

ఇంతలో 'ఆదీ నేనో మంచి మేజిక్ చెయ్యనా' అని అన్నారు జంధ్యాలగారు. మన ఆదివిష్ణుగారు సరేనన్నారు. ఒక టేబుల్ మీద ఆదివిష్ణుని నిలబెట్టి 'నేను మూడుసార్లు ఈ టేబుల్ చుట్టూ తిరిగేలోగా నువ్వు దిగిపోతావు చూస్తూ ఉండు' అని అన్నారాయన.

"నేను ఛస్తే దిగను పందెం" అని అన్నాడు ఆదివిష్ణు.

"సరే నా కళ్ళలోకి చూడు తిరుగుతున్నాను. ఒకటోసారి అబ్రకదబ్రా" అని తిరిగారు జంధ్యాల.

ఆదివిష్ణు కదలకుండా స్థిరంగా నిలబడ్డాడు.

"ఆదీ జాగ్రత్త రెండోసారి తిరుగుతున్నా. అబ్రకదబ్రా" అంటూ రెండోసారి తిరిగాయన. ఆదివిష్ణు మరింత దృఢంగా నిలబడి ఉన్నారు ఆ టేబుల్ మీద.

రెండు సార్లు తిరగటం పూర్తయ్యాక జంధ్యాలగారు వచ్చి మంచం మీద కూర్చున్నారు. పక్కనే ఉన్న సితార, జ్యోతిచిత్ర పేజీలు తిరగేశారు. అక్కడున్న తక్కిన స్నేహితులతో కొంతసేపు మాట్లాడారు. ఇప్పుడే వస్తానని బాత్ రూమ్‌కి వెళ్ళి వచ్చారు. ఇన్ని చూస్తున్నా ఆదివిష్ణు వైపు చూడనయినా చూడలేదు. తర్వాత నా పక్కకి తిరిగి ఏదో అనబోయారు ఇంతలో -

"మూడోసారి ఎప్పుడు తిరుగుతావయ్యా" అని అడిగాడు ఆదివిష్ణు కాళ్ళు పీకుతుండగా.

"ఆది ఇంత టైములోగా తిరగాలని మన పందెంలో లేదు కదయ్యా. నాకు ఇష్టం వచ్చినప్పుడు తిరుగుతాను. ఇప్పుడు కుదరకపోతే నేను మళ్ళీ హైదరాబాద్ వచ్చినప్పుడు తిరుగుతాను" అని అన్నారు జంధ్యాల.

"ఏయ్.. ఇది మోసం గురువా" అంటూ టేబుల్ మీదనుంచి దిగిపోయారు ఆదివిష్ణు.

"అదీ.. ఈ ఇన్సిడెంట్. జంధ్యాలగారు తన 'రెండు రెళ్ళు ఆరు' సినిమాలో పెట్టారు. మీకు గుర్తుండే ఉంటుంది" అని ముగించాడు మల్లాది.

"అవును సముద్రం దగ్గర రాతిబండల మీద రాజేంద్రప్రసాద్ ప్రీతి దగ్గర ఈ మేజిక్ చేస్తాడు" అంది సుధ సంతోషంగా.

మల్లాది చెప్పిన సన్నివేశం అందరికీ నచ్చింది. సంయుక్త కూడా ఆపుకుందామనుకున్నా ఆపుకోలేక ఆనందాన్ని ముఖంలో వ్యక్తపరిచేసింది. అది చూసిన జయశ్రీ, మౌళవిక మొహాలు కాస్త తేటపడ్డాయి. అలా లంచ్ బ్రేక్ ఆహ్లాదంగా గడిచింది అందరికీ.

ముందురోజు మల్లాది చెప్పిన నాలుక నిర్వచనం, ఆర్.యస్.విపి. ఎబ్రివియేషన్, ఎంగిలిపడడం జోకు అన్నీ చెప్పింది మౌళవిక అందరికీ.

"బోట్ షైర్ చేద్దామా?" అంది జయశ్రీ చేతులు కడుగుకుంటూనే.

"నేను అదే అన్నానే మార్నింగాయన వస్తుంటే" అంది మౌళవిక.

"ఇక్కడ బోట్ షైర్ అంటే నాకో తమాషా గుర్తొస్తోంది" అన్నాడు మల్లాది.

మళ్ళీ అందరు అతని చుట్టూ చేరారు ఉత్సాహంతో.

"ఈ లేక్‌లో బోట్‌లు ఏర్పాటు చేశారని విన్నాక ఓ రోజు వచ్చానిక్కడికి. ఇప్పుడున్నంత రష్ లేదప్పుడు. నేనొక్కడ్నే ఉన్నాను బోట్ ఎక్కే వాళ్ళలో. ముందు టిక్కెట్టుకని డబ్బులు తీసుకున్నారు. నాతోపాటు బోటు నడపడానికి ఒకతను వచ్చాడు. సగం దూరం వెళ్ళాక 'పైసలివ్వండి' అని అన్నాడతను. 'అదేమిటి టిక్కెట్టుకొన్నాగా' అని అన్నాను. 'అది వేరే. ఇవి నా చాయ్ పైసలు' అని అన్నాడతను. బోటు నది నీట్లో ఉంది. నాకేమో ఈత రాదు. తగువు పెట్టుకుందామంటే ఒక్కడ్నే ఉన్నాను ఏం చేస్తాం మరి. చచ్చినట్టిచ్చాను వాడి చాయ్ పైసలు.

"ఇప్పుడింతమంది అమ్మాయిలం ఉన్నాం కాబట్టి ముందు మిమ్మల్ని అడగడులెండి పదండి" అంది సంయుక్త.

"ఏమో? ఇంతమంది అమ్మాయిల ముందు డాబుకోసం కాదనడని అడగొచ్చుగా" అన్నాడు మల్లాది.

"అప్పుడు నేనిస్తాలెండి. చాయ్ పైసలు" అంది సంయుక్త గర్వంగా.

"సరే పదండి."

ఇప్పుడామెకి తృప్తిగా ఉంది. చివరి మాట తనదే అయినందుకు బిలబిలమంటూ అందరూ బోట్ ఎక్కారు. బ్యాగ్ లోంచి కెమెరా తీసింది సంయుక్త.

"చాలా ఫోటోజెనిక్ ఉందిక్కడ. మల్లాదిగారూ ఇటు తిరగండి ఓ ఫోటో తీస్తాను" అని అందామె.

"నో థాంక్యూ. దయచేసి నా ఫోటో మాత్రం తియ్యకండి" అన్నాడు మల్లాది ఆదుర్దాతో.

"ఏం?"

"ఏం లేదూ?" అని అందుకుంది మౌళవిక.

"ఇప్పటిదాకా ఆయన ఫోటో ఏ పేపర్లోనూ పడలేదు. అలా ఫోటో పడని రచయితగా ఆయనకో ప్రత్యేకమయిన పేరుంది అందుకని."

"ఇప్పుడు నేనీ ఫోటో పేపర్లకిస్తాననుకున్నావా? భలేదానివే ఏదో గుర్తుకోసం."

"ఎందుకులెండి ఇఫ్ పాసిబుల్ నన్ను ఎవాయిడ్ చెయ్యండి? అన్నాడు మల్లాది అర్థింపు స్వరంతో.

"సార్... జర చాయ్ పైసలు" అన్నాడు బోట్ నడుపుతున్న వాడు.

"కూర్చున్న వారందరూ ఒక్కసారిగా "ఓ..." అంటూ మళ్ళీ అరిచారు. సంయుక్త ముఖం మాడిపోయింది. మల్లాది పర్సు తెరిచాడు.

"మల్లాదిగారూ.. ప్లీజ్ ఆగండి. అది నా ప్రామిస్ నేను ఇస్తాను" అంటూ బ్యాగ్ లోంచి రెండు రూపాయలనోటు తీసి ఇచ్చింది సంయుక్త.

"మీకు మరీ అంత పౌరుషం ఏంటండి సంయుక్తగారూ?" అడిగాడు మల్లాది 'దయచేసి రెచ్చగొట్టద్దు' అన్నట్టుగా మౌళవిక కళ్ళతోనే ప్రార్థించింది అతడిని.

"ఆడపిల్ల అన్నాక ఆ మాత్రం ఉండాల్లెండి ఆత్మాభిమానం" అని సర్దుకున్నాడతను. తిరిగి సంయుక్త తనే సమాధానంతో పొడిగించకుండా. అతడి ప్రశ్న, సమర్థింపూ రెండు సంయుక్తకి నచ్చలేదు. అగ్నికి ఆజ్యం పోసినట్టు ఫీలయిందామె. వెంటనే చేతిలోని కెమేరాని మల్లాదివేపు ఫోకస్ చేసి "క్లిక్" మనిపించిందామె.

"అదిగో వద్దంటున్నా తీసేశారు" అన్నాడు మల్లాది కంగారుగా.

అతను మరీ అంతగా ఎందుకు అభ్యర్థిస్తున్నాడో అర్థం కాలేదు మౌళవికకు.

"మిమ్మల్ని తీశానని ఎవరు చెప్పారండీ? ఆ సీనరీని తీశాను. మీ పక్కనున్న మౌళవికను తీశాను. ఒకవేళ మిమ్మల్ని తీసినా మీకొచ్చిన నష్టం ఏమిటండీ? మరీ స్టయిల్ కొట్టేస్తున్నారు."

ఇక ఆమెతో ఆర్గ్యుమెంటు అనవసరం అనిపించింది మల్లాదికి. అతడేమీ అనకుండా ఉంటే బావుండునని మనసులో వెయ్యి దేవుళ్ళకి లక్షదండాలు పెట్టుకున్నారు మౌళవిక, జయశ్రీ

"సరేలెండి యు కెన్ విన్ యాన్ ఆర్గ్యుమెంట్. బట్ యు కాంట్ విన్ ఎ పర్సన్ అని అన్నారెవరో" అని అన్నాడు మల్లాది.

సంయుక్తకి ఆ మాట వెనకనున్న అర్థం పూర్తిగా అర్థంకాలేదు, కనుక అక్కడితో సంభాషణ ఆగిపోయింది.

"బాప్ రే బాప్. నాలుగున్నర అయిందే కాలేజీ ఎప్పుడో వదిలేసుంటారు నేను తార్నాకా దాకా వెళ్ళాలి" అంది సుబ్బులు అకస్మాత్తుగా.

అందరూ ఒక్కసారిగా అవునంటే అవునన్నారు. బోటు త్వరగా ఒడ్డుకు మళ్ళించబడింది.

ఒకరి తర్వాత ఒకరు దిగుతుంటే జయశ్రీ కెవ్వుమంటూ కాలు పట్టుకుని ఒడ్డునున్న గట్టుమీద పడిపోయింది. అందరూ నిర్ఘాంతపోయారు అనుకోని ఈ పరిణామానికి.

"ఏమయిందే?" అంటూ వచ్చి జయశ్రీని పట్టుకుంది మౌళవిక.

"కాలు స్లిప్పయింది గట్టు ఎక్కుతుంటే బెణికినట్లయింది" అంది జయశ్రీ

"నొప్పిగా ఉందా?"

"డాక్టర్ దగ్గరికెళ్ళాల్సినంత సీరియస్ కాదులే. కాస్త అయొడెక్స్. జండుబామో రాస్తే తగ్గిపోతుంది. సంయుక్తా! మీ ఇల్లు ఇక్కడికి దగ్గరేకదా మీ ఇంట్లో పెయిన్ రిలీఫ్స్ ఏవయినా ఉన్నాయా?" అడిగింది జయశ్రీ కాలును రాసుకుంటూ.

"మా ఫాదర్ మొన్ననే తెప్పించిన ఇన్‌ఫ్రారెడ్ లాంప్ ఉంది ఒక్క అయిదు నిమిషాల్లో నొప్పీగిప్పీ అంతా ఫినిష్" పద మనింటికెళదాం అంది సంయుక్త.

"మాకు టైమవుతుందే" అన్నారు ఉమ, సుబ్బులు.

"ఓ చిన్న పని చేద్దాం, మా ఇంట్లోకి ఒక్కసారి వెళ్ళివచ్చేద్దాం. వీళ్ళకా ఇన్‌ఫ్రారెడ్ ల్యాంప్ యిస్తాను. అది అయ్యేలోగా మీ అందర్నీ నేను డ్రాప్ చేసేస్తాను."

"ఒకే మల్లాదిగారూ మీరు కూడా ఇప్పుడు మా ఇంటికి రావాలి. దిసీజ్ మై రిక్వెస్టు" అంది సంయుక్త అందరూ తలలూపుతుండగా.

బయలుదేరిన రెండు కార్లూ రెండు క్షణాలలో సంయుక్త ఇంటికి చేరుకున్నాయి. మరో అరక్షణంలో మల్లాది కూడా తన రాజ్‌దూత్‌లో అక్కడికి చేరుకున్నాడు.

"అందరూ వన్ మినిట్ పాటు కూచోండే" అంటూ టీపాయ్ మీద హేండ్ బ్యాగ్, కెమెరా పెట్టి లోపలికి వెళ్ళింది సంయుక్త.

"చాలా నొప్పిగా ఉందా?" అని మౌళవిక అడిగింది. మళ్ళీ అవునన్నట్టూ తలాడించింది జయశ్రీ పళ్ళబిగువున బాధ సహిస్తున్నట్టుందామె.

"సారి జయశ్రీ మేం వెళ్ళక తప్పదు. ఇంకోలా అనుకోకు" అని మిగిలినవారు అంటూ ఉండగానే ఇన్ ఫ్రారెడ్ లాంప్ తీసుకుని వచ్చింది సంయుక్త.

"ఈ సోఫాలో కూచో" అంటూ ప్లగ్ కనెక్షన్ ఇచ్చిన లాంప్ ఎదురుగా ఉన్న టీపాయ్ మీద పెట్టిందామె.

"కాలు ఇలా పెట్టి దీని 'రేస్' ఎక్కడ నొప్పో అక్కడ పడేట్టు చూడు. మౌళవిక నువ్వు ఆపరేట్ చేస్తూ ఉండు. విజయలక్ష్మి నువ్విక్కడే ఉండు. కారులో చోటు చాలదు. నేను మళ్ళీ వచ్చి నిన్ను ఇంటిదాకా డ్రాప్ చేస్తాను. మల్లాదిగారూ ఇప్పుడే వచ్చేస్తా" అందరినీ తరలించుకుంటూ బయలుదేరింది.

మరునిమిషంలో అక్కడంతా నిశ్శబ్దం అలుముకుంది. మౌళవిక లాంప్ రేస్ సరిగ్గా జయశ్రీ కాలుమీద పడేట్టు చేస్తోంది.

"అబ్బ.. చాలా వేడిగా వుందే ఓ నిమిషం అటు తిప్పు" అంటూ జయశ్రీ ఆ లాంప్ తన కాలుకి పక్కగా జరిపింది. పది నిమిషాలలోనూ నాలుగయిదుసార్లు పైగా జరిపింది.

ఆమె అలా చేయడంలోని అంతరార్థం రెండు జతల కళ్ళు మాత్రమే గమనించసాగాయి.

7

"ఏం జయశ్రీ ఏమయినా రిలీఫ్ కనిపించిందా?" అంటూ అడుగుపెట్టింది సంయుక్త ఓ అయిదునిమిషాల తర్వాత.

"రియల్లీ ఫార్ బెటర్. ఇంక అది ఆపేస్తావా?" అంది జయశ్రీ

"ష్యూర్" అంటూ స్విచ్ ఆఫ్ చేసేసి లోపల పెట్టెయ్యడానికి ఇన్‌ఫ్రారెడ్ లాంప్‌ని తీసుకువెళ్ళింది ఆమె.

వెళదామా? అన్నట్టుగా సౌంజ్ఞలు చేస్తున్నారు మౌళవిక, జయశ్రీ సోఫాలోనే నిర్లక్ష్యంగా పడేసి వున్న 'రీడర్స్ డైజెస్టు'ను తిప్పి చూస్తున్నాడు మల్లాది. కేవలం ఒక ప్రేక్షకురాలిగా మాత్రమే మిగిలిపోయింది విజయలక్ష్మి.

"అదేమిటే అందరూ నిలబడిపోయారు?" అంటూ వచ్చింది సంయుక్త లోపల్నుంచి.

"ఇంక వెళతాం" అంది మౌళవిక.

"నువ్వు సరేలే. ఎప్పుడూ వెళ్ళిపోతాననే అంటావు. ఏం జయశ్రీ బయలుదేరగలవా? లేక ఇవాళ మా యింట్లోనే వుండి.." అని సంయుక్త అంటూండగానే చెయ్యి అడ్డం పెట్టి వారించేసింది జయశ్రీ

"లేదు సంయుక్తా నిన్న రాత్రికూడా ఇంటికి వెళ్ళలేదు. ఇవాళ కూడా వెళ్ళకపోతే బావుండదు. మరోసారి ఉంటానులే" అంది.

"అంటే నిన్న మల్లాదిగారు దిగిన రోజంతా మౌళవికతోనే ఉన్నావన్నమాట" అంది సంయుక్త సగర్వంగా.

మౌళవిక, జయశ్రీ మళ్ళీ ముఖాలు చూసుకున్నారు. నేరకపోయి ఇరుక్కున్నాం బాబూ అనే భావన ఇద్దరి కళ్ళలోనూ ప్రతిఫలించింది.

"అయామ్ సారీ. నాకు కొంచెం పనుంది. కెన్ ఐ టేక్ లీవ్ ప్లీజ్" అన్నాడు మల్లాది.

"అరెరె... అదేమిటండీ మా ఇంటికొచ్చి ఏం తీసుకోకుండా నో నో నో" అంది సంయుక్త హ్యాండ్ బ్యాగ్‌లో చెయ్యిపెట్టి.

మరునిమిషంలోనే ట్రేలో అయిదు కూల్ డ్రింకులు తీసుకొచ్చి టీపాయ్ మీదపెట్టి వెళ్ళిపోయిందొకామె.

"ఈ ఏర్పాట్లేమిటేవ్? భలే తమాషాగా ఉంది. అసలు నువ్వెప్పుడు ఇవి తెమ్మని చెప్పావ్?" అడిగింది విజయలక్ష్మి.

"చెప్పండి చూద్దాం?" అంది సంయుక్త గర్వంగా. మౌళవిక, జయశ్రీ పెదవి విరిచారు తెలీదన్నట్లు. అసలు అక్కడ్నించి ఎంత త్వరగా కదిలితే అంత బావుండునని ఇద్దరూ మనసులో అనుకుంటున్నారు.

అయిష్టంగానే కూల్ డ్రింక్‌లు అందుకున్నారు.

"మరి మీరు మల్లాదిగారూ" అందామె బాటిల్‌ని అతనికిస్తూ.

"హాండ్ బ్యాగ్‌లో కార్డులెస్ కాలింగ్ బెల్ ఉంది. దాన్ని అయిదుసార్లు నొక్కారు. అవునా?" అన్నారు మల్లాది సిప్ చేస్తూ.

ఆమె మొఖం పాలిపోయింది. "ఈ దెబ్బతో అందర్నీ అదరగొట్టేస్తున్నాను" అనుకుందామె నిజానికి. కానీ మల్లాది సరిగ్గా చెప్పేసరికి ముఖంలోని భావాన్ని కనపడనీయకుండా విశ్వప్రయత్నం చేస్తూ మీకెలా తెలుసు? అని అడిగిందామె.

"ఇట్స్ వెరీ సింపుల్. మీరు నాతో మాట్లాడుతూ హాండ్ బ్యాగ్‌లో చెయ్యి పెట్టారు. మోచేతి మీద నరం అయిదుసార్లు కదిలింది. మనిషి చేతివేళ్ళలో బొటనవేలు తప్ప మరే వేలు ఆడించినా మోచేతి దగ్గర నరం కదలడం బాగా కనిపిస్తుంది. ఈసారి ఇలాంటి థ్రిల్ ఎవరికైనా కలిగించదలచుకుంటే బొటనవేలితో ఆ కాలింగ్ బెల్ నొక్కడం ప్రాక్టీస్ చెయ్యండి. అప్పుడు ఆ నరం కదలడం అంత స్పష్టంగా తెలియదు."

మళ్ళీ సంయుక్తని మల్లాది దెబ్బతీసినందుకు అరికాల్లో కితకితలు పెట్టినంత జలదరింపుగా ఉంది మౌళవిక, జయశ్రీకి.

"ఏదీ ఆ కార్డ్‌లెస్ కాలింగ్ బెల్ చూడనీ" అడిగింది విజయలక్ష్మి.

నెమ్మదిగా హాండ్ బ్యాగ్ నుంచి ఓ స్విచ్‌ని తీసి యిచ్చింది సంయుక్త.

"మీ డాడీ ఫారిన్ నుంచి తెచ్చారా?" అడిగింది మౌళవిక. కాస్త వెటకారంగా అడుగుదామనుకుంది కానీ ఆమె గొంతులో ఆ తత్వం సరిగ్గా పలకలేదు.

"ఇప్పుడవి హైదరాబాద్‌లోనే తయారవుతున్నాయండీ" అన్నాడు మల్లాది.

"ఏవిటి ఇక్కడే?" ఆశ్చర్యపోయింది విజయలక్ష్మి.

"యస్. పటాన్ చెరులోని ఓ ఫ్యాక్టరీలో తయారు చేస్తున్నారు. సుమారు మూడు వందలుంటుంది ఒక్కో సెట్టు ఏవండీ అంతేనా?" అన్నాడూ అతను.

అవునన్నట్లు తలాడించింది సంయుక్త.

"ఏవైనా మీకు అబ్జర్వేషన్ ఎక్కువండి" అంది విజయలక్ష్మి.

"మరి..? లేకపోతే రైటర్‌గా పేరు ఉత్తినే వచ్చేసిందనుకున్నావా?" అంది మౌళవిక.

ఇదేదో మళ్ళీ పాకాన పడేట్టుందని "నే వెళ్తానండి. థాంక్యూ ఫర్ ది హాస్పటాలిటీ" అని లేచాడు మల్లాది.

"మేం కూడా వస్తాం. సంయుక్తా సీ యూ టుమారో" అంటూ లేచారు మౌళవిక, జయశ్రీ

"పదండి. నేను కూడా విజయలక్ష్మిని డ్రాప్ చెయ్యాలి కదా" అంటూ బయటకు నడిచింది సంయుక్త.

"ఏవైనా ఇవాళ మనం సంయుక్తని ఎవాయిడ్ చేసి ఉండాల్సింది" అంది జయశ్రీ కారు కదిలిన ఓ రెండు క్షణాల తర్వాత.

"అది మరీ ఇంత ఇగోయిస్టు అని నేనూ అనుకోలేదే అయినా ఈ సంవత్సరం పూర్తయి, ఎగ్జామ్స్ అయిపోయేవరకు మనకి దాన్ని ఎవాయిడ్ చెయ్యడం కుదరదనుకుంటా. ఒకవేళ చేస్తే అదొకటి మనసులో పెట్టుకుని మరింత కుళ్ళుతుంది" అంది మౌళవిక డ్రైవ్ చేస్తూ.

"ఏమైనా ఇంక ఈ పిక్నిక్కులు అవీ కట్టిపెట్టి సీరియస్‌గా చదివెయ్యడం బెటరనుకుంటా"

ఆమె ఆశ్చర్యంగా చూసింది జయశ్రీ వైపు. ఇంతవరకూ జయశ్రీ ఏ సలహా ఇచ్చినా తనతోపాటు బాధని పంచుకునేట్టుగా ఉండేది. అనునయంతో కూడిన అభ్యర్ధనలా ఉండేది అలాకాక, పెద్ద వాళ్ళలాగా ముందే ఓ నిర్ణయానికి వచ్చేసినట్టున్న దృఢమైన కంఠస్వరం ఆమె నోటినుండి వినడం ఇదే ప్రథమం.

"అదేమిటి జై అలా అంటున్నావ్? ఇప్పుడు మనం చదువుకేం లోపం చేశాం?" అంది హీనస్వరంతో.

"సారీ యే. నిన్ను హర్ట్ చెయ్యాలని అనలేదు. నిన్నట్నించి పుస్తకం ముట్టుకోలేదేమో. బహుశా ఆ గిల్టీ కాన్షన్‌తో అలా అనేసి ఉంటాను" అంది జయశ్రీ ఆప్యాయంగా చెయ్యి వేస్తూ.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments